

РЕШЕНИЕ

№ 10945

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разглежда дело номер **1286** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. И. Ш. срещу Решение №166/13.01.2025г. по НАХД № 15725/2024г. на СРС, 112 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 24-4332-024186/14.10.2024г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция"-СДВР, с което на П. И. Ш. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП. Касаторът развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът лично поддържа жалбата.

Ответникът - началник сектор към отдел "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 26.09.2024г., около 23:00 ч. в [населено място], на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]Ш. управлява лек автомобил Х. ХР-В с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Е. Г. А., като на кръстовището с [улица]водачът управлява МПС без да е поставил обезопасителен колан, с какъвто е оборудван автомобилът.

Съставен е АУАН на 26.09.2024г., като описаните фактическите констатации по случилото се са квалифицирани като административно нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на акта при идентична словесна обосновка и правна квалификация на сочените нарушения е издадено и атакуваното НП, с което на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, на Ш. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00лв.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложеното административно наказание е в предвидения в закона размер.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касатора. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в НП фактическа обстановка. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Събраните по делото доказателства не оборват констатациите в АУАН, напротив същите са последователни, логични и вътрешно непротиворечиви.

С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянията, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определените наказания.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на

материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №166/13.01.2025г. по НАХД № 15725/2024г. на СРС, 112 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 24-4332-024186/14.10.2024г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция"-СДВР.

ОСЪЖДА П. И. Ш., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.